

Ніщо не ранить так, як слово,  
І рана та болить, кровиться  
Від слова кинутого того,  
Що вмер би краще, аніж жити.  
Мечем каленим ранить в серце,  
Якщо сказав той, кого любиш,  
Сказав не голосно, не вперто,  
Але, що й мертвого розбудиш.  
Тому що впало воно в душу,  
Тому що вбило в ній живе,  
І в морі сліз душа пливе.  
Й з любові моря стала суша,  
Ніщо не ранить так, як слово  
І не лікує, як чарівне -  
Не словом, поглядом німого  
Сказати можна все безслівно,  
Щоб хтось почув твоє мовчання.  
І стерлось в порошок слово зле,  
І вже любов, а не страждання,  
Омила висохле дощем.